

[Jensen (Aale).]

sat for bestandig, men saa bliver der Tale om Begunstigelse af en Stand paa Statskassens Bekostning. Om det Forslag, som her er stillet, og som forhaabentlig snart bliver til Lov, kan man derimod ikke sige dette. Det fremgaar af Bilagene til Forslaget, at der er saa mange Restancer, at hvis man ikke foretager et eller andet, vil Staten blive nødsaget til at overtage en meget stor Part af de Statshusmandsbrug, der er oprettet. Og hvad skal Staten saa gøre med dem? Staten skal naturligvis af med dem igen og maa da afhænde dem til en Pris, som er passende i Øjeblikket, hvorved den afskærer sig fra at faa en højere Afgift senere. Derfor vil jeg i Modsætning til det ærede Medlem sige, at her hjælper vi paa en saadan Maade, at Statshusmanden faar Betingelser for at blive ved sit Brug, ved sit Hjem, men Staten faar Mulighed for, ikke alene at faa en passende Rente i Øjeblikket, men ogsaa i de kommende Tider at faa en Rente, der staar i Forhold til en eventuel Prisstigning. Jeg er meget vel tilfreds med Forslaget, som det foreligger, og jeg vil haabe, at det ret snart maa blive til Lov. Jeg vilde derimod ikke anse det for rigtigt, om man var gaaet til en varig Rentenedsættelse, for det vilde blot betyde, at naar Priserne gaar i Vejret, vil der opstaa en Margin mellem Gælden og den Pris, man i saa Fald kan faa for Bruget, hvad der vil gaa ud over den næste Køber; der vil gaa Spekulation i disse Hjem som i saa meget andet, og det vilde jeg finde meget uheldigt. Der bør ikke kunne gaa Spekulation i det, som Staten er medvirkende til at skabe paa dette Omraade. Jeg skal gerne indrømme, at Spekulationsmulighederne naturligvis ikke helt og fuldt fjernes ved dette Forslag, men i hvert Fald svækkes de meget, og det synes jeg, vi alle er interesserede i.

Naar dette Forslag nu bliver vedtaget og Statshusmændene bliver gjort bekendt med det, vil jeg haabe og tro, at de allerfleste af Statshusmændene vil vælge denne Afgiftsform, om end den selvfølgelig medfører, at naar Priserne gaar i Vejret, skal de ogsaa svare en større Afgift. Der er blevet indvendt imod denne Tanke, ikke just her i Salen, men andetsteds, at Tiden ikke var belejlig til at gennemføre et saadant Forslag, da ingen ved, hvor Kronen vil komme til at ligge i den kommende Tid. Dette skulde jo nu være saa nogenlunde fastlagt ved det Kriseforlig, der er sluttet, men jeg vil i øvrigt sige netop det modsatte: hvis Kronen skulde

komme ud at svømme, vil Forslaget have dobbelt Betydning; thi Følgen vil da blive, at Priserne paa de Ting, man har at sælge fra et saadant Brug, kommer til at svinge. Kronens Værdi kan være forskellig, men et Kilo Flæsk er et Kilo Flæsk, et Kilo Smør er et Kilo Smør, og en Tønde Byg er en Tønde Byg — det Forhold ændres ikke. Derfor kan jeg baade paa mit Partis og egne Vegne med stor Glæde give Lovforslaget min bedste anbefaling. Jeg synes, det er retfærdigt baade overfor Kreditor og overfor Debitor. Mange Hjem kan paa den Maade blive opretholdt, og Loven vil vække stor Glæde og Tilfredshed i disse mange, mange Hjem.

Da Lovforslaget skal i Udvalg, skal jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og anbefale Lovforslaget paa det bedste til hurtigst mulig Gennemførelse i det høje Ting.

S. Rasmussen: Efter de Udtalelser, det ærede 14de tingvalgte Medlem (Jensen [Aale]) nu fremsatte, maa jeg forstaa dette Forslag saaledes, at det er fremkommet som en Vennetjester fra Venstres Side, da det ærede Medlem jo talte om, at nu var de blevet gode Venner. Det kan jeg ogsaa godt forstaa, de er blevet paa mange andre Omraader. Men saa maa jeg ogsaa have Lov til at se en lille Smule paa, hvad man da har ofret for denne Vennetjenestes Skyld.

At det har været det ærede 14de tingvalgte Medlems Opfattelse hele Tiden, siden 1919 i hvert Tilfælde, at man var bedst tjent med at gaa over til Afgifter efter Konjunkturerne, er jeg vel kendt med, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem er vel kendt med, at det ligeledes var min Opfattelse den Gang. Jeg beklager, at vi ikke fik det vedtaget i sin Tid; nu er vi maaske ikke saa gode Venner mere; men jeg haaber dog, at det ikke er saa særlig meget, der skiller os paa dette Omraade. At vi ikke fik det gennemført den Gang, betragter jeg som en stor Ulykke; thi var det sket, havde vi ikke faaet 4. Oktober-Loven, i hvert Fald ikke i den Skikkelse, den nu har.

Den højtærede Landbrugsminister sagde meget rigtigt, at Husmændene efter dette Forslag kan vælge frit, om de vil blive ved den gamle Form — her tænker jeg særlig paa de Husmænd, som har deres Brug efter den gamle Husmandslov, men de andre har naturligvis ogsaa Ret til at vælge —, eller om de vil tage det, som her bydes, og jeg er heller ikke i Tvivl om, at de allerfleste sikkert vil vælge disse Vilkaar, da det er rigtigt, som det er udtalt fra anden Side, at det vil